Lettre à Pythoclès d'Epicure = DL X, 84-116 - éd. Frobenius

Auteur(s) : Epicure ; Diogène Laërce

Les folios

En passant la souris sur une vignette, le titre de l'image apparaît.

17 Fichier(s)

Mots clés

Froben, Hieronymus (1501-1563)

Comment citer cette page

Epicure ; Diogène Laërce, Lettre à Pythoclès d'Epicure = DL X, 84-116 - éd. Frobenius, 1533

Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)

Consulté le 28/01/2026 sur la plate-forme EMAN : https://eman-archives.org/Epicurei/items/show/17

Copier

Présentation du document

Date1533
Mentions légales

- Responsabilité éditoriale : Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l’Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Texte : Domaine public

Editeur de la ficheDepartment of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)

Contributeur(s)Giovacchini, Julie
LangueGrec ancien
SourceVoir description du texte sur CIRIS

Contenus reliés

Collection Ep. Lettre à Pythoclès

Ce document est une version de :
Lettre à Pythoclès d'Epicure = DL X, 84-116 - éd. Usener

Description du document

DescriptionEdition princeps dite Frobeniana.
Voir description détaillée de l'édition sur CIRIS
Notice créée par Julie Giovacchini Notice créée le 23/11/2021 Dernière modification le 30/05/2022

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/Epicurei/items/show/17?context=pdf

ἢ κατὰ παράτριψιν δὲ νεφῶν, καὶ κατάξεις πάγων ἐλαφρότερον κρυσταλλοειδῶν, καὶ τὸ ὅλον καὶ πάλιν τὸ μέρος γίνεσθαι λέγειν ἐκκαλεῖται τὰ φαινόμενα. καὶ ἀστραπαὶ δ' ὡσαύτως γίνονται κατὰ πλείους τρόπους. καὶ γὰρ κατὰ παράτριψιν καὶ σύγκρουσιν νεφῶν, ὁ πυρὸς ἀποτελεστικὸς σχηματισμὸς ἐξολισθαίνων ἀστραπὴν γεννᾷ. καὶ κατ' ἐκριπισμὸν ἐκ τῶν νεφῶν ὑπὸ πνευμάτων, ἃ τὴν λαμπηδόνα ταύτην παρασκευάζει. καὶ κατ' ἐκπιασμὸν θλίψεως τῶν νεφῶν γενομένης, εἴθ' ὑπ' ἀλλήλων, εἴθ' ὑπὸ πνευμάτων. καὶ κατ' ἐμπερίληψιν δὲ τοῦ ἀπὸ τῶν ἄστρων κατεσπαρμένου φωτός. εἶτα συνελαυνομένου ὑπὸ τῆς κινήσεως νεφῶν τε καὶ πνευμάτων, καὶ διεκπίπτοντος διὰ τῶν νεφῶν. ἢ κατὰ διήθησιν τῶν νεφῶν τοῦ λεπτομερεστάτου φωτός. ἢ ὑπὸ τοῦ πυρὸς νέφη συνεκκαίεσθαι, καὶ τὰς βροντὰς ἀποτελεῖσθαι, καὶ κατὰ τὴν τούτου κίνησιν, καὶ κατὰ τὴν τοῦ πνεύματος ἐκπύρωσιν, τὴν γινομένην διά τε συντονίαν φορᾶς, καὶ διὰ σφοδρὰν κατείλησιν. καὶ κατὰ ῥῆξιν δὲ νεφῶν ὑπὸ πνευμάτων ἔκπτωσιν τῶν πυρὸς ἀποτελεστικῶν ἀτόμων, καὶ τὸ τῆς ἀστραπῆς φάντασμα ἀποτελουσῶν. καὶ κατ' ἄλλους δὲ πλείους τρόπους ῥᾳδίως ἔσται καθορᾶν ἐχόμενον καὶ τῶν φαινομένων καὶ τὸ τούτοις ὅμοιον δυνάμενον συνθεωρεῖν. προτερεῖ δὲ ἀστραπὴ βροντῆς, ἐν τοιᾷδέ τινι περιστάσει

ρία ἐκπίσῃ, μὴ ὅπως παντελῆ εὐδαιμονίαν κατα-μένον. ταῦτα δὴ πάντα Πυθόκλεις μνημόνευσον. κατὰ πολύ τε γὰρ τοῦ μύθου ἐκβήσῃ, καὶ τὰ ὁμογενῆ τούτοις συνορᾶν δυνήσῃ. μᾶλλον δὲ σεαυτὸν ἐν πολύσεως τῇ τῶν ἀρχῶν, καὶ ἀπειρίας, καὶ τῶν συγγενῶν τούτοις θεωρίᾳ, καὶ οὗ ἕνεκεν ταῦτα ἐκλογιζόμεθα. ταῦτα γὰρ μάλιστα συνθεωρούμενα ῥᾳδίως τὰς περὶ τῶν κατὰ μέρος αἰτίας συνορᾶν ποιήσει. οἱ δὲ ταῦτα μὴ καταγαπήσαντες, ἢ μάλιστα, οὔτε αὐτὰ ταῦτα καλῶς συνθεωρήσαιεν, οὔτε οὗ ἕνεκεν δεῖ θεωρεῖν ταῦτα περιεποιήσαντο.

Ταῦτα αὐτῷ καὶ περὶ μετεώρων δοκεῖ. Περὶ δὲ τῶν βιωτικῶν, καὶ ὅπως χρὴ τὰ μὲν ἡμᾶς ἐκφεύγειν, τὰ δ' αἱρεῖσθαι οὑτωσὶ γράφει. πρότερον δὲ διέλθωμεν ἅ τε αὐτῷ δοκεῖ περὶ τοῦ σοφοῦ, καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ. Βλάβας ἐξ ἀνθρώπων, ἢ διὰ μῖσος, ἢ διὰ φθόνον, ἢ διὰ καταφρόνησιν γίνεσθαι. ὧν τὸν σοφὸν λογισμῷ περιγίνεσθαι. ἀλλὰ καὶ τὸν ἅπαξ γενόμενον σοφὸν, μηκέτι τὴν ἐναντίαν λαμβάνειν διάθεσιν, μηδὲ πλάττειν ἑκόντα πάθεσι μᾶλλον συσχεθήσεσθαι. οὐκ ἂν ἐμποδίσαι πρὸς τὴν σοφίαν. οὐδὲ μὴν ἐκ πάσης σώματος ἕξεως σοφὸν γενέσθαι ἂν, οὐδ' ἐν παντὶ ἔθνει. κἂν στρεβλωθῇ δ' ὁ σοφὸς, εἶναι αὐτὸν εὐδαίμονα.

μενα ἀπὸ τῆς αὐτῆς δίνης, καὶ παρὰ τὸ περιφέρε-
σθαι, τὰ μὲν διὰ πλείονος τόπου, τὰ δὲ δι' ἐ-
λάττονος τὴν αὐτὴν δίνην περικυκλοῦντα. τὸ δὲ
ἁπλῶς ἀποφαίνεσθαι περὶ τούτων, καθῆκον ἐστὶ
τοῖς τερατεύεσθαί τι πρὸς τοὺς πολλοὺς βουλο-
μένοις. οἱ λεγόμενοι ἀστέρες ἐκπίπτειν, καὶ παρὰ
μέρος, καὶ παρὰ τρῖψιν ἑαυτῶν δύνανται συν-
τελεῖσθαι, καὶ παρὰ ἔκπτωσιν οὗ ἂν ἡ ἐκπνευμάτω-
σις γίνεται, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀστραπῶν ἐ-
λέγομεν. καὶ κατὰ σύνοδον δὲ ἀτόμων πυρὸς ἀπο-
τελεστικῶν, συμφυλίας γενομένης εἰς τὸ τοῦτο τε-
λέσαι, καὶ κατὰ κίνησιν οὗ ἂν ἡ ὁρμὴ κατὰ τὴν σύ-
νοδον ~~ἀρχῆς~~ γένηται. καὶ κατὰ πνεύματος δὲ
συλλογὴν ἐν πυκνώμασί τισιν ὁμιχλοειδέσι, καὶ
τὴν ἐκπύρωσιν τούτου διὰ τὴν ~~κατάληψιν~~. εἶτ' ἐκ-
ρῆξιν τῶν περιεχόντων, καὶ ἐφ' ὃν ἂν τόπον ἡ ὁρ-
μὴ γένηται τῆς φορᾶς εἰς τοῦτον φερομένης. καὶ ἄλ-
λοι δὲ τρόποι εἰς τὸ τοῦτο τελέσαι ἀμύθητοί εἰσιν. αἱ
δ' ἐπισημασίαι αἱ γινόμεναι ἐπί τισι ζώοις, κατὰ
συγκύρημα γίνονται τοῦ καιροῦ. οὐ γὰρ τὰ ζῷα ἀ-
νάγκην τινὰ προσφέρεται τοῦ ἀποτελεσθῆναι
χειμῶνα. οὐδὲ κάθηταί τις θεία φύσις παρατηροῦ-
σα τὰς τῶν ζώων τούτων ἐξόδους, κἄπειτα τὰς ἐ-
πισημασίας ταύτας ἀποτελεῖ. οὐδὲ γὰρ εἰς τὸ τυ-
χὸν ζῷον κἂν μικρὸν χαριέστερον ᾖ, ἡ τοιαύτη μω-
ρία ἐκπί

[Margin notes: γίνηται · ἐξ ἀρχῆς · κατείλησιν · εἶτ' ἔκρηξιν · ἐπι · ᾖ]

γίνεται τοῦ περιπολεῖν, ὡς καὶ τὰ ἄλλα. ἢ καὶ διὰ τὸ ἑξῆς μὲν αὐτοῖς ὕλην ἐπιτηδείαν μὴ εἶναι, ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ ἐν ᾧ κείμενα θεωρεῖται, καὶ κατ᾽ ἄλλους πλείονας τρόπους τοῦτο δύναται συντελεῖσθαι· ἐάν τις δύνηται τὸ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις συλλογίζεσθαι. τινὰ τῶν ἄστρων πλανᾶσθαι, εἰ οὕτω ταῖς κινήσεσι χρώμενα συμβαίνει. τινὰ δὲ μὴ κινεῖσθαι. ἐνδέχεται μὲν καὶ παρὰ τὸ κύκλῳ κινούμενα ἐξ ἀρχῆς οὕτω κατηναγκάσθαι. ὥστε τὰ μὲν, κατὰ τὴν αὐτὴν δίνην φέρεσθαι ὁμαλὴν οὖσαν. τὰ δὲ, κατὰ τὴν ἅμα τισὶν ἀνωμαλίαις χρωμένην. ἐνδέχεται δὲ καὶ καθ᾽ οὓς τόπους φέρεται, οὗ παρεκτάσεις ἀέρος εἶναι ὁμαλὰς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνωθούσας κατὰ τὸ ἑξῆς, ὁμαλῶς ἢ ἐκκαούσας, οὐδὲ ἀνωμάλεις οὕτως, ὥστε τὰς θεωρουμένας παραλλαγὰς συντελεῖσθαι. τὸ δὲ μίαν αἰτίαν τούτων ἀποδιδόναι, πλεοναχῶς τῶν φαινομένων ἐκκαλουμένων, μανικὸν καὶ οὐ καθηκόντως πραττόμενον ὑπὸ τῶν τὴν ματαίαν ἀστρολογίαν ἐζηλωκότων, καὶ εἰς τὸ κενὸν αἰτίας τινῶν ἀποδιδόντων, ὅταν τὴν θείαν φύσιν μηδαμῇ λειτουργιῶν ἀπολύωσι. τινὰ ἄστρα ἀπολειπόμενα τινῶν θεωρεῖσθαι συμβαίνει, καὶ παρὰ τὸ βραδύτερον συμπεριφέρεσθαι τὸν αὐτὸν κύκλον περιιόντα· καὶ παρὰ τὸ τὴν ἐναντίαν κινεῖσθαι, ἀντισπώ-

ἀπὸ τῆς ὄψεως θεωρεῖσθαι, ἢ συνώσεις τοιαύτην λαμβανουσῶν τῶν ἐν τῷ ἀέρι τομῶν, ἢ ἐν τοῖς νέφεσιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀέρος προσφερομένου πρὸς τὴν σελήνην, ἢ τὰ ἀπ' αὐτῆς ῥεύματα ἀποφερόμενα ὁμαλῶς ἀναστέλλοντα ἐφ' ὅσον κύκλῳ περὶ τῆς αὐτὸ νεφῶδες τοῦτο, καὶ μὴ τὸ παράπαν διακρίνῃ, ἢ καὶ τὸν πέριξ ἀέρα αὐτῆς ἀναστέλλοντος συμμέτρως πάντοθεν, εἰς τὸ περιφερὲς τὸ περὶ αὐτὴν καὶ παχυμερὲς περιίστασθαι. ὃ γίνεται κατὰ μέρη τινά, ἤτοι ἔξωθεν βιασαμένου τινὸς ῥεύματος, ἢ τῆς θερμασίας ἐπιτηδείων πόρων ἐπιλαμβανομένης, εἰς τὸ τοῦτο ἀπεργάσασθαι. κομῆται ἀστέρες γίνονται, ἤτοι πυρὸς ἐν τόποις τισὶ διὰ χρόνων τινῶν ἐν τοῖς μετεώροις συστρεφομένου, περιστάσεως γενομένης, ἰδίαν τινὰ κίνησιν διὰ χρόνων τοῦ οὐρανοῦ ἴσχοντος ὑπὲρ ἡμᾶς, ὥστε τὰ τοιαῦτα ἄστρα ἀναφανῆναι, ἢ αὐτὰ ἐν χρόνοις τισὶν ὁρμῆσαι διά τινα περίστασιν, καὶ εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς τόπους ἐλθεῖν καὶ ἐκφανῆ γενέσθαι. τήν τε ἀφάνισιν τούτων γίνεσθαι παρὰ τὰς ἀντικειμένας ταύταις αἰτίας. τινὰ ἀναστρέφεσθαι αὐτοῦ. ὃ συμβαίνει, οὐ μόνον τοῦ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου ἑστάναι περὶ ὃ τὸ λοιπὸν στρέφεται, καθά τινές φασιν, ἀλλὰ καὶ τοῦ δίνην ἀέρος ἐγκύκλιον αὐτῷ περιεστάναι, ἣ κωλυτικὴ

γίνεται

μία. καὶ κατ' ἄλλον δὲ τρόπον ἐνδέχεται χιόνα συντελεῖσθαι. δρόσος συντελεῖται, καὶ κατὰ σύνοδον πρὸς ἄλληλα ἐκ τοῦ ἀέρος τῶν τοιούτων, ἃ τῆς τοιαύτης ὑγρασίας ἀποτελεστικὰ γίνεται. καὶ κατὰ φορὰν δὲ, ἢ ἐκ νοτερῶν τόπων, ἢ ὕδατα ἐκτημένων ἐν οἷς τόποις μάλιστα δρόσος συντελεῖται. εἶτα σύνοδον τούτων εἰς τὸ αὐτὸ λαβόντων καὶ ἀποτέλεσιν ὑγρασίας. καὶ πάλιν φορὰν ἐπὶ τοὺς κάτω τόπους, καθάπερ ὁμοίως καὶ παρ' ἡμῖν ἐπὶ πλειόνων συντελεῖται τοιαῦτά τινα. τῶν δρόσων τούτων πῆξίν τινα ποιὰν λαβόντων διὰ περίστασίν τινα ἀέρος ψυχροῦ, κρύσταλλος συντελεῖται. καὶ κατ' ἔκθλιψιν μὲν, τοῦ περιφεροῦς σχηματισμοῦ ἐκ τοῦ ὕδατος. σύνωσιν δὲ τῶν σκαληνῶν καὶ ὀξυγωνίων τῶν ἐν τῷ ὕδατι ὑπαρχόντων. καὶ κατὰ τὴν ἔξωθεν δὲ τῶν τοιούτων πρόσκρισιν. ἃ συνελασθέντα, πῆξιν τῷ ὕδατι παρεσκεύασε ποσὰ τῶν περιφερῶν ἐκθλίψαντα. ἶρις γίνεται κατὰ ἀέρος φύσιν ἰδίαν τοῦ τε φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος, ἢ τὰ τῶν χρωμάτων τούτων ἰδιώματα ποιήσει, εἴτε πάντα, εἴτε μονοειδῶς. ἀφ' οὗ πάλιν ἀπολαμπομένου τὰ ὁμοροῦντα τοῦ ἀέρος χρῶσιν ταύτην λήψεται, ἣν θεωροῦμεν κατὰ πρόσλαμψιν πρὸς τὰ μέρη. τὸ δὲ τῆς περιφερείας τοῦτο φάντασμα γίνεται, διὰ τὸ διάστημα πάντοθεν ἴσον

ἀπὸ τῆς

ἀπὸ νοτερῶν

περὶ ἴριδος.

ἢ κατὰ πρόσλαμψιν ἀπὸ ἡλίου πρὸς ἀέρα ὑδατοειδῆ ἢ κατὰ

χρῶσιν λήψεται

ὅταν

νὸς ἀεί, καὶ κατὰ μικρὸν παρεισδυομένης, καὶ καθ' ὕ-
δατος ἀφθόνου συλλογήν. τὰ δὲ λοιπὰ πνεύμα-
τα γίνεται, καὶ ὀλίγων πεσόντων εἰς τὰ πολλὰ κοι-
λώματα, διαδιδομένων τούτων γινομένων. χάλαζα
συντελεῖται, καὶ κατὰ πῆξιν ἰσχυροτέραν, πάντο-
θεν δὲ πνευματωδῶν περίστασιν τινῶν, ὁμοῦ ῥῆξιν
ἅμα τὴν τε σύνωσιν αὐτῶν ποιουμένην καὶ διαῤ-
ῥῆξιν πρὸς τὸ καὶ κατὰ μέρη συνίστασθαι, πηγνύμενα
καὶ κατὰ ἀθρότητα. ἡ δὲ περιφέρεια, οὐκ ἀδυνάτως
πως μὲν ἔχει γίνεσθαι, πάντοθεν τῶν ἄκρων, καὶ ἐν
τῇ συστάσει πάντοθεν ὡς λέγεται, καὶ τὰ μέρη ὁ-
μαλῶς περιισταμένων, εἴτε ὑδατοειδῶν τινῶν, εἴ-
τε πνευματωδῶν. χιόνα δὲ ἐνδέχεται συντελεῖ-
σθαι καὶ ὕδατος λεπτοῦ ἐκχεομένου ἐκ τῶν νεφῶν
διὰ πόρων συμμετρίας, καὶ θλίψεως τῶν ἐπιτηδείων νε-
φῶν, καὶ ὑπὸ πνεύματος σποράδος. εἶτα τούτου πῆ-
ξιν ἐν τῇ φορᾷ λαμβάνοντος, διά τινα ἰσχυρὰν ἐν
τοῖς κατωτέροις τόποις τῶν νεφῶν ψυχρασίας πε-
ρίστασιν. καὶ κατὰ πῆξιν δ' ἐν τοῖς νέφεσιν ὁμαλὴν
ἀραιότητα ἔχουσιν τοιαύτη πρόεσις ἐκ τῶν νε-
φῶν γίνοιτ' ἄν, πρὸς ἄλληλα θλιβομένων ὑδατοει-
δῶν καὶ συμπαρακειμένων. ἃ οἷον σύνωσιν ποι-
ούμενα, χάλαζαν ἀποτελεῖ. ὃ μάλιστα γίνεται
ἐν τῷ ἀέρι. καὶ κατὰ τρῖψιν δὲ νεφῶν, ἀπόπαλ-
σιν λαμβάνοι ἂν τὸ τῆς χιόνος τοῦτο ἄθροισ-
μα. καὶ

[Handwritten marginal notes, left: "λ ἢ κατὰ μέρη μὲν ἢ τὴν ... μετριωτέραν ... τινῶν" — "λ ἀποτηκομένων" — "Περὶ χιόνος." — "κατωτέροις" — "τρόπους" — "... εἰς σύνωσιν ... " — "λ πῆξιν ἔχοντα"; right: "λ"]

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/Epicurei/items/show/17?context=pdf

εἰς τοὺς κάτω τόπους, ἀλλ᾽ ὁμοίως ὑπὸ πνεύματος ἀθρόου ἰσχυροῦ, καὶ διὰ τὸ πνεύματος πολλοῦ φερομένου. ἅμα καὶ τὸ νέφος εἰς τὸ πλησίον ἐξωθοῦντος τοῦ ἐκτὸς πνεύματος. καὶ κατὰ περίστασιν δὲ πνεύματος εἰς κύκλον ἀέρος τινὸς ἐπισυνωθουμένου ἄνωθεν. καὶ ῥύσεως πολλῆς πνευμάτων γενομένης, καὶ οὐ δυναμένης εἰς τὰ πλάγια διαρρυῆναι διὰ τὴν πέριξ τοῦ ἀέρος πίλησιν. καὶ ἕως μὲν γῆς, τοῦ πρηστῆρος καθιεμένου, στρόβιλοι γίνονται, ὡς ἂν καὶ ἡ ἀπογέννησις κατὰ τὴν κίνησιν τοῦ πνεύματος γίνηται. ἕως δὲ θαλάττης δῖναι ἀποτελοῦνται. σεισμοὺς ἐνδέχεται γίνεσθαι καὶ κατὰ πνεύματος ἐν τῇ γῇ ἀπόληψιν, καὶ παρὰ μικροὺς ὄγκους αὐτῆς παράθεσιν, καὶ συνεχῆ κίνησιν ὅταν τὴν κράδανσιν τῇ γῇ παρασκευάζῃ. καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο, ἢ ἔξωθεν ἐμπεριλαμβάνει ἐκ τοῦ πίπτειν εἰς ἐδάφη, ἢ εἰς ἀντρώδεις τόπους τῆς γῆς ἐκ πνευμάτων τὸν πεπιλημμένον ἀέρα. κατὰ ταύτην δὲ τὴν διάδοσιν τῆς κινήσεως ἐκ τῶν πτώσεων ἐδαφῶν πολλῶν, καὶ πάλιν ἀνταποδόσεως ὅταν πυκνώμασι σφοδροτέροις τῆς γῆς ἀπαντήσῃ, ἐνδέχεται σεισμοὺς ἀποτελεῖσθαι. καὶ κατ᾽ ἄλλους δὲ τρόπους πλείονας τὰς κινήσεις ταύτας τῆς γῆς γίνεσθαι. τὰ δὲ πνεύματα συμβαίνει γίνεσθαι, ἀλλοφυλίας τι-

ἐστιν   Z Z 3   νὸς ἀεὶ

ὠσθέντος

περὶ σεισμῶν.

κράδανσιν

ἐπειλημμένον

πλείονας

περὶ πνευμάτων

κατὰ χρόνον

διὰ τὸ ἅμα τῷ

νεφῶν καὶ διαστολὴν διὰ τὸ πνεῦμα ἐμπῖπτον,
ἐκθλίβεσθαι τὸν ἀστραπῆς ἀποτελεστικὸν σχηματισ-
μόν. ὕστερον δὲ τὸ πνεῦμα ἀνειλούμενον, τὸν βόμ-

κατ' ἔμπτωσιν

βον ἀποτελεῖν τοῦτον. καὶ κατ' ἔμπτωσιν δὲ ἀμ-
φοτέρων ἅμα τῷ τάχει συντονωτέρῳ κινεῖσθαι
πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀστραπήν. ὑστερεῖν δὲ τὴν βρον-
τήν, καθάπερ ἐπ' ἐνίων ἐξ ἀποστήματος θεωρου-
μένων καὶ πληγάς τινας ποιουμένων. κεραυνοὺς

περὶ κεραυνῶν

ἐνδέχεται γίνεσθαι καὶ κατὰ πλείονας πνευμάτων
συλλογάς, καὶ κατείλησιν ἰσχυράν τε ἐκπύρωσιν,

κατείλησιν

καὶ κατάρρηξιν μέρους, καὶ ἔκπτωσιν ἰσχυροτέ-

κατὰ ῥῆξιν

ραν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς κάτω τόπους, τῆς ῥήξεως γινο-
μένης διὰ τὸ τοὺς ἑξῆς τόπους πυκνοτέρους εἶναι
διὰ πίλησιν τῶν νεφῶν. καὶ κατὰ ταύτην δὲ τὴν
τοῦ πυρὸς ἔκπτωσιν συνειλουμένου, καθὸ καὶ βρον-

πλείονος

τὴν ἐνδέχεται πλεῖον γίνεσθαι, γενομένου καὶ
πνευματωθέντος ἰσχυρότερον, καὶ ῥήξαντος τὸ

μὴ

νέφος διὰ τὸ ἐγκλίνεσθαι ἀποχωρεῖν εἰς τὰ ἑξῆς, διὰ
πίλησιν γίνεσθαι. τὸ μὲν πολὺ πρὸς ὄρος τι ὑψη-
λόν, ἐν ᾧ μάλιστα κεραυνοὶ πίπτουσιν ἀεὶ πρὸς ἀλ-
λήλα. καὶ κατ' ἄλλους δὲ τρόπους πλείονας ἐνδέ-
χεται κεραυνοὺς ἀποτελεῖσθαι, μόνον ὁ μῦθος ἀ-
πέστω. ἀπέσται δέ, ἐάν τις καλῶς τοῖς φαινομένοις

περὶ πρηστήρ.

ἀκολουθῶν περὶ τῶν ἀφανῶν σημειῶται. πρηστῆ-
ρας ἐνδέχεται γίνεσθαι, καὶ κατὰ κάθεσιν νέφους

εἰς τοὺς

κάτω

μνήμη

πραγματείας ἡμῖν. καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐν μνήματι βιμένον συνεχῶς βοηθήσει. τοιαῦτα γάρ ἐστιν, ὥστε καὶ τοὺς κατὰ τὰ μέρος ἤδη ἐξακριβοῦντας ἱκανῶς, ἢ καὶ τελείως εἰς τὰς τοιαύτας ἀναλύοντας ἐπιβολὰς, τὰς πλείστας τῶν περιοδειῶν ὑπὲρ τῆς ὅλης φύσεως ποιεῖσθαι. ὅσοι δὲ μὴ παντελῶς αὐτῶν τῶν ἀποτελουμένων εἰσὶν, ἐκ τούτων καὶ κατὰ τὸν ἄνευ φθόγγων τρόπον τὴν ἅμα νοήματι περίοδον τῶν κυριωτάτων, πρὸς γαληνισμὸν ποιοῦνται.

Καὶ ἥδε μὲν ἐστὶν αὐτοῦ ἐπιστολὴ περὶ τῶν φυσικῶν. περὶ δὲ τῶν μετεώρων ἥδε. ἃ

Ἐπίκουρος Πυθοκλεῖ χαίρειν.

Ἤνεγκέ μοι Κλέων ἐπιστολὴν παρὰ σοῦ, ἐν ᾗ φιλοφρονούμενός τε περὶ ἡμᾶς διετέλεις, ἀξίως τῆς ἡμετέρας περὶ σεαυτὸν σπουδῆς, καὶ ἐκ ἀπιθάνως ἐπειρῶ μνημονεύειν τῶν εἰς μακάριον βίον συντεινόντων διαλογισμῶν. ἠξίου τε σεαυτῷ περὶ τῶν μετεώρων σύντομον καὶ εὐπερίγραφον διαλογισμὸν ἀποστεῖλαι, ἵνα ῥᾳδίως μνημονεύῃς. (ὧν) τὰ γὰρ ἐν ἄλλοις ἡμῖν γεγραμμένα, δυσμνημόνευτα εἶναι. καί τοι ὡς ἔφης, συνεχῶς αὐτὰ βαστάζειν. (libros per magna) ἡμεῖς δὲ ἡδέως τε σου τὴν δέησιν ἀπεδεξάμεθα, καὶ ἐλπίσιν ἡδείαις συνεσχέθημεν. γράψαντες οὖν τὰ λοιπὰ πάντα συντελοῦμεν ἅπερ ἠξίωσας, πολλοῖς καὶ ἄλλοις ἐσομένων χρήσιμα τὰ διαλογίσματα ταῦτα, καὶ μάλιστα τοῖς νεωστὶ φυσιολογίας γνησίου γεγευμένοις, καλῶς δὴ αὐτὰ

καὶ τοῖς εἰς ἀσχολίας βαθυτέρας τῶν ἐγκυκλίων τινὸς ἐμπεπλεγμένοις

γένεσθαι

συγκυρήσεις

νέφη δύναται

εἰς συμφώνως δεῖ λέγειν ὑπὲρ τῶν μετεώρων. αἱ δὲ τὸ ἓν λαμβάνοντες, τοῖς τε φαινομένοις μάχονται, καὶ τοῦ εἰς δύναμιν ἀνθρώπου θεωρῆσαι, διαπίπτουσιν. Ἐπισημασίαι δύνανται γενέσθαι, καὶ κατὰ συγκυρήσεις καιρῶν, καθάπερ ἐν τοῖς ἐμφανέσι παρ᾽ ἡμῖν ζώοις. καὶ παρ᾽ ἑτεροιώσεις ἀέρος καὶ μεταβολάς. ἀμφότερα γὰρ ταῦτα οὐ μάχεται τοῖς φαινομένοις. ἐπὶ δὲ, ποίοις παρὰ τόδε ἢ τόδε τὸ αἴτιον γίνεται, οὐκ ἔστι συνιδεῖν. νέφη γίνεσθαι καὶ συνίστασθαι δύναται. καὶ παρὰ πιλήσεις ἀέρος πνευμάτων συνώσει, καὶ παρὰ περιπλοκὰς ἀλλήλων ἐχομένων ἀτόμων, καὶ ἐπιτηδείων εἰς τόδε τελέσαι, καὶ κατὰ ῥευμάτων συλλογὴν ἀπό τε γῆς καὶ ὑδάτων. καὶ κατ᾽ ἄλλους δὲ τρόπους πλείους αἱ τῶν τοιούτων συστάσεις οὐκ ἀδυνατοῦσι συντελεῖσθαι. ἤδη δ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν, ἢ μὲν θλιβομένων, ἢ δὲ μεταβαλλόντων, ὕδατα δύναται συντελεῖσθαι. ἔπι τε πνεύματα, κατὰ ἀποφορὰς ἀπὸ ἐπιτηδείων τόπων δι᾽ ἀέρος κινουμένων, [illegible] ἐπαρδεύσεως γινομένης ἀπό τινων ἀθροισμάτων, ἐπιτηδείων εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιπέμψεις. βροντὰς ἐνδέχεται γίνεσθαι, καὶ πνεύματος ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν νεφῶν ἀνειλήσιν, καθάπερ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἀγγείοις καὶ παρὰ πυρὸς πεπνευματωμένου βόμβον ἐν αὐτοῖς. καὶ κατὰ ῥήξεις δὲ νεφῶν, καὶ διασπάσεις.

κατὰ

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/Epicurei/items/show/17?context=pdf

ἐπιπροσθετήσει ἄλλων τινῶν, ἢ γῆς, ἢ οὐρανοῦ, ἤ τινος ἑτέρου τοιούτου. καὶ οὕτω τοὺς οἰκείους ἀλλήλοις τρόπους θεωρητέον, καὶ τὰς ἅμα συγκρίσεις τινῶν ὅτι οὐκ ἀδύνατον γίνεσθαι. ἐν δὲ τῇ δυωδεκάτῃ περὶ φύσεως ταῦτα λέγει. καὶ τὸν ἥλιον ἐκλείπειν σελήνης ἐπισκοτούσης. σελήνην δὲ τοῦ τῆς γῆς σκιάσματος, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀναχώρησιν. τοῦτο δὲ καὶ Διογένης ὁ ἐπικούρειος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἐπιλέκτων. ἔτι τε τάξις περιόδου, καθάπερ ἔνια καὶ παρ' ἡμῖν τῶν τυχόντων γίνεται λαμβανέσθω. καὶ ἡ θεία φύσις πρὸς ταῦτα μηδαμῇ προσαγέσθω. ἀλλὰ ἀλειτούργητος διατηρείσθω, καὶ ἐν τῇ πάσῃ μακαριότητι. ὡς εἰ τοῦτο μὴ πραχθήσεται, ἅπασα ἡ περὶ τῶν μετεώρων αἰτιολογία ματαία ἔσται. καθάπερ τισὶν ἤδη ἐγένετο οὐ δυνατοῦ τρόπου ἐφαψαμένοις, εἰς δὲ τὸ μάταιον ἐκπεσοῦσι, τῷ καθ' ἕνα τρόπον οἴεσθαι γίνεσθαι μόνον, τοὺς δὲ ἄλλους ἅπαντας τοὺς κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἐκβάλλειν, εἴς τε τὸ ἀδιανόητον φερομένους, καὶ τὰ φαινόμενα δεῖ σημεῖα ἀποδέχεσθαι μὴ δυναμένους συνθεωρεῖν. μήκη νυκτῶν καὶ ἡμερῶν παραλλάττοντα καὶ παρὰ τὸ ταχείας ἡλίου κινήσεις γίνεσθαι, καὶ πάλιν βραδείας ὑπὲρ γῆς· παρὰ τὰ μήκη τόπων παραλλάττοντα καὶ τόπους τινὰς περαιοῦντα τάχιον, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν ἢ καὶ βραδύτερόν τινα θεωροῦνται.

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/Epicurei/items/show/17?context=pdf

τούτου δύναιτ᾽ ἂν γίνεσθαι, καὶ κατὰ σχηματισμοὺς
ἀέρος ὁμοίως. ἔτι τε καὶ κατὰ προσθετισμοὺς, καὶ κα-
τὰ πάντας τρόπους. καθ᾽ οὓς καὶ τὰ παρ᾽ ἡμῖν φαι-
νόμενα ἐκκαλεῖται εἰς τὰς τούτου τοῦ εἴδους ἀποδό-
σεις. ἐὰν μή τις τὸν μοναχοῦ τρόπον κατηγαπηκὼς
τοὺς ἄλλους κενῶς ἀποδοκιμάζῃ. οὔ τι θεωρητικῶς τι
δυνατὸν ἀνθρώπῳ θεωρῆσαι, καὶ τι ἀδύνατον. καὶ
διὰ τοῦτο ἀδύνατα θεωρεῖν ἐπιθυμῶν. ἔτι τε ἐνδέχε-
ται τὴν σελήνην ἐξ ἑαυτῆς ἔχειν τὸ φῶς. ἐνδέχε-
ται δὲ ἀπὸ τοῦ ἡλίου. καὶ γὰρ παρ᾽ ἡμῖν θεωρεῖται
πολλὰ μὲν ἐξ ἑαυτῶν ἔχοντα. πολλὰ δὲ ἀφ᾽ ἑτέρων. καὶ
οὐθὲν ἐμποδοστατεῖ τῶν ἐν τοῖς μετεώροις φαινομέ-
νων. ἐάν τις τοῦ πλεοναχοῦ τρόπου ἀεὶ μνήμην ἔχῃ.
καὶ τὰς ἀκολούθους αὐτοῖς ὑποθέσεις ἅμα καὶ αἰ-
τίας συνθεωρῇ, μὴ ἀναβλέπων εἰς τὰ ἀνακόλου-
θα ταῦτα, καὶ καταρρέπῃ ἄλλοτε ἄλλως ἐπὶ τὸν
μοναχὸν τρόπον. ἡ δὲ ἔμφασις τοῦ προσώπου ἐν αὐ-
τῇ δύναται μὲν γίνεσθαι καὶ κατὰ παραλλαγὴν με-
ρῶν καὶ κατ᾽ ἐπιπρόσθησιν. καὶ ὅσοι πάντα ἂν τρό-
πον θεωροῖντο τὸ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις. κεκτη-
μένοι. ἀλλ᾽ ἐπὶ πάντων τῶν μετεώρων τὴν τοιαύτην ἴχ-
νευσιν, οὐ προετέον. ἢν γάρ τις ᾖ βαλλομένοις τοῖς
ἐναργήμασιν οὐδέποτε δυνήσεται ἀταραξίας γνη-
σίου μεταλαβεῖν. ἔκλειψις ἡλίου καὶ σελήνης δύνα-
ται μὲν γίνεσθαι καὶ κατὰ σβέσιν. καθάπερ καὶ
παρ᾽ ἡμῖν τοῦτο θεωρεῖται γινόμενον. καὶ ἤδη κατ᾽
ἐπιπρο-

ὀγκοῖ ματαίως
μαχομένοις

ροις συντελουμένων φθέγγειν τῶν παρ' ἡμῖν τινα φαινομένων. ἃ θεωρεῖται ἢ ὑπάρχει, καὶ ὃ τὰ ἐν τοῖς μετεώροις φαινόμενα. ταῦτα γὰρ ἐνδέχεται πλεοναχῶς γίνεσθαι. τὸ μέντοι φάντασμα ἑκάστου τηρητέον, καὶ ἔτι τὰ συναπτόμενα τούτῳ διαιρετέον, ἃ οὐκ ἀντιμαρτυρεῖται τοῖς παρ' ἡμῖν γινομένοις πλεοναχῶς συντελεῖσθαι. κόσμος ἐστί, περιοχή τις οὐρανοῦ, ἄστρα τε καὶ γῆν καὶ πάντα τὰ φαινόμενα περιέχουσα, ἀποτομὴν ἔχουσα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου, καὶ καταλήγουσα ἐν πέρατι, ἢ ἀραιῷ ἢ πυκνῷ, καὶ οὗ λυομένου, πάντα τὰ ἐν αὐτῷ σύγχυσιν λήψεται, καὶ λήγουσα ἢ περιαγομένῳ, ἢ στάσιν ἔχοντι, καὶ στρογγύλην ἢ τρίγωνον ἢ οἵαν δή ποτε περιγραφήν. πανταχῶς γὰρ ἐνδέχεται. τῶν δὲ φαινομένων οὐδὲν ἀντιμαρτυρεῖ τῷδε τῷ κόσμῳ, ἐν ᾧ λήγον οὐκ ἔστι καταλαβεῖν. ὅτι δὲ καὶ τοιοῦτοι κόσμοι εἰσὶν ἄπειροι τὸ πλῆθος ἔστι καταλαβεῖν. καὶ ὅτι καὶ ὁ τοιοῦτος δύναται κόσμος γίνεσθαι καὶ ἐν κόσμῳ καὶ μετακοσμίῳ, ὃ λέγομεν μεταξὺ κόσμων διάστημα, ἐν πολυκένῳ τόπῳ καὶ οὐκ ἐν μεγάλῳ εἰλικρινεῖ καὶ κενῷ, καθάπερ τινὲς φασὶν ἐπιτηδείων, σπερμάτων τῶν ῥυέντων ἀφ' ἑνὸς κόσμου καὶ μετακοσμίου, ἢ καὶ ἀπὸ πλειόνων κατὰ μικρὸν προσθέσεις τε καὶ διαρθρώσεις, τινὰς ποιούντων ἐπ' ἄλλον τόπον ἐὰν οὕτω τύχῃ καὶ ἐπαρδεύσεις ἐκ τῶν ἐχόντων ἐπιτηδείως καὶ τελειώσεως καὶ διαμονῆς ἐφ' ὅσον τὰ ὑποβληθέντα θεμέλια τὴν προσ-

προσδοχὴν

σχολὴν δύναται ποιεῖσθαι. οὐ γὰρ ἀθροισμὸν δεῖ μόνον γενέσθαι, οὐδὲ δῖνον ἐν ᾧ ἐνδέχεται κόσμον γίνεσθαι κενῷ κατὰ τὸ δοξαζόμενον ἐξ ἀνάγκης. αὔξεσθαί τε ἕως ἂν ἑτέρῳ προσκρούσῃ, καθάπερ τῶν φυσικῶν καλουμένων φησί τις. τοῦτο γὰρ μαχόμενον ἐστὶ τοῖς φαινομένοις. ἥλιός τε καὶ σελήνη καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα καθ' ἑαυτὰ γενόμενα, ὕστερον ἐμπεριελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ κόσμου, καὶ ὅσα γε δὴ σώζει. ἀλλ' εὐθὺς διεπλάττετο, καὶ αὔξησιν ἐλάμβανεν. ὁμοίως δὲ καὶ γῆ καὶ θάλαττα, ~~καὶ τὰ~~ πρὸς κρίσεις καὶ ~~[illegible]~~ δινήσεις λεπτομερῶν τινῶν φύσεων· ἤτοι πνευματικῶν, ἢ πυροειδῶν, ἢ τὸ συναμφοτέρων. καὶ γὰρ ταῦτα οὕτως ἡ αἴσθησις ὑποβάλλει. τὸ δὲ μέγεθος ἡλίου τε καὶ τῶν λοιπῶν ἄστρων κατὰ μὲν τὸ πρὸς ἡμᾶς, τηλικοῦτόν ἐστιν ἡλίκον ~~[illegible]~~ φαίνεται. ὅπερ καὶ ἐν τῇ ἑνδεκάτῃ περὶ φύσεως. εἰ γάρ φησι τὸ μέγεθος διὰ τὸ διάστημα ἀποβεβλήκει, πολλῷ μᾶλλον τὴν χρόαν. ἄλλο γὰρ τούτῳ συμμετρότερον διάστημα, οὐθέν ἐστι. κατὰ δὲ τὸ καθ' αὑτὸ ἤτοι μεῖζον τοῦ ὁρωμένου ἢ ἐλάττω μικρῷ ἢ τηλικοῦτον οὐχ ἅμα. οὕτω γὰρ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν πυρὰ ἐξ ἀποστήματος θεωρούμενα, κατὰ τὴν αἴσθησιν θεωρεῖται. καὶ πᾶν δὲ εἰς τοῦτο τὸ μέρος ἔνστημα, ῥᾳδίως διαλυθήσεται, ἐάν τις τοῖς ἐναργήμασι προσέχῃ, ὅπερ ἐν τοῖς περὶ φύσεως βιβλίοις δείκνυμεν. ἀνατολὰς

καὶ δύσεις

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/Epicurei/items/show/17?context=pdf

καὶ δύσεις ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν λοιπῶν ἄ-
στρων, καὶ κατὰ ἄναψιν γίνεσθαι δύνασθαι καὶ κα-
τὰ σβέσιν, τοιαύτης οὔσης περιστάσεως καθ' ἑκά-
τερον τὸν τόπον, ὥστε τὰ προειρημένα ἀποτε-
λεῖσθαι. οὐθὲν γὰρ τῶν φαινομένων ἀντιμαρτυ-
ρεῖ. κατ' ἐμφάνειάν τε ὑπὲρ γῆς, καὶ πάλιν
ἐπιπροσθέτησιν τὸ προειρημένον δύναιτ' ἂν συν-
τελεῖσθαι. οὐδὲ γάρ τι τῶν φαινομένων ἀντιμαρ-
τυρεῖ. τάς τε κινήσεις αὐτῶν, οὐκ ἀδύνατον μὲν
γίνεσθαι κατὰ τὴν τοῦ ὅλου οὐρανοῦ δίνην, κατὰ ἢ τούτου μὲν στάσιν, αὐτῶν δὲ δίνην
τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ γενέσει τοῦ κόσμου ἀνάγκην
ἀπογεννηθεῖσαν ἐπ' ἀνατολῇ. εἶτα τῇ θερμασίᾳ
τοῦ πυρὸς ἀεὶ ἐπὶ τοὺς ἑξῆς τόπους ἰόντος. τρο- κατά τινα ἐπινέμησιν
πὰς ἡλίου καὶ σελήνης, ἐνδέχεται μὲν γίνεσθαι,
κατὰ λόξωσιν οὐρανοῦ, οὕτω τοῖς χρόνοις κατη-
ναγκασμένου. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ ἀέρος ἀντέξω-
σιν, ἢ καὶ ὕλης ἀεὶ ἐπιτηδείας ἑξῆς ἐμπιπρα-
μένης, τῆς δὲ καταλιπούσης, ἢ καὶ ἐξ ἀρχῆς τοιαύ-
την δίνην τοῖς ἄστροις τούτοις, ὥσθ' οἷον τι ἕλικα κι- συγκατειλῆσθαι
νεῖσθαι. πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰ τούτοις
συγγενῆ, οὐθὲν τῶν ἐναργημάτων διαφωνεῖ. ἄν τις
ἀεὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων μερῶν ἐχόμενος τοῦ δυνατοῦ
εἰς τὸ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις ἕκαστον τῶν δύ-
ναιτο ἀπάγειν, μὴ φοβούμενος τὰς ἀνδραποδώδεις
τῶν ἀστρολόγων τεχνιτείας. κενώσεις τε σελήνης,
καὶ πάλιν πληρώσεις, καὶ κατὰ στροφὴν τοῦ σώματος

τούτου

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/Epicurei/items/show/17?context=pdf

ἀνάλαβε. καὶ διὰ μνήμης ἔχων, ὀξέως αὐτὰ περιόδευε μετὰ τῶν λοιπῶν ὧν ἐν τῇ μικρᾷ ἐπιτομῇ πρὸς Ἡρόδοτον ἀπεστείλαμεν. πρῶτον μὲν οὖν, μὴ ἄλλο τι τέλος ἐκ τῆς περὶ μετεώρων γνώσεως, εἴτε κατὰ συναφὴν λεγομένων, εἴτε αὐτοτελῶς νομίζειν εἶναι, ἤπερ ἀταραξίαν καὶ πίστιν βέβαιον καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. μήτε τὸ ἀδύνατον παραβιάζεσθαι, μήτε ὁμοίαν κατὰ πάντα τὴν θεωρίαν ἔχειν, ἢ τοῖς περὶ βίων λόγοις, ἢ τοῖς κατὰ τὴν ἄλλων φυσικῶν προβλημάτων κάθαρσιν, οἷον, ὅτι τὸ πᾶν σῶμα καὶ ἀναφὴς φύσις ἐστίν, ἢ ὅτι ἄτομα στοιχεῖα, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἢ ὅσα μοναχὴν ἔχει τοῖς φαινομένοις συμφωνίαν. ὅπερ ἐπὶ τῶν μετεώρων οὐχ ὑπάρχει. ἀλλὰ ταῦτά γε πλεοναχὴν ἔχει καὶ τῆς γενέσεως αἰτίαν, καὶ τῆς οὐσίας ταῖς αἰσθήσεσι σύμφωνον κατηγορίαν. οὐ γὰρ κατὰ ἀξιώματα κενὰ καὶ νομοθεσίας φυσιολογητέον. ἀλλ' ὡς τὰ φαινόμενα ἐκκαλεῖται. οὐ γὰρ ἤδη ἀλογίας καὶ κενῆς δόξης ὁ βίος ἡμῶν ἔχει χρείαν, ἀλλὰ τοῦ ἀθορύβως ἡμᾶς ζῆν. πάντα μὲν οὖν γίνεται ἀσείστως κατὰ πάντων, κατὰ πλεοναχὸν τρόπον, ἐκκαθαιρομένων συμφώνως τοῖς φαινομένοις, ὅταν τις τὸ πιθανολογούμενον ὑπὲρ αὐτῶν δεόντως καταλίπῃ· ὅταν δέ τις τὸ μὲν ἀπολίπῃ, τὸ δὲ ἐκβάλλῃ, ὁμοίως σύμφωνον ὂν τῷ φαινομένῳ, δῆλον ὅτι καὶ ἐκ παντὸς ἐκπίπτει φυσιολογήματος, ἐπὶ δὲ τὸν μῦθον καταρρεῖ. σημεῖα δέ τινα τῶν ἐν τοῖς μετεώ-

ροις

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/Epicurei/items/show/17?context=pdf